

koupil od povinného dávno před exekucí, stačí, by žalobě mohlo být vyhověno rozsudkem pro zmeškání (§ 396 c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 16. dubna 1932, Rv II 82/32.)

Procesní soud první stolice vyhověl rozsudkem pro zmeškání vylučovací žalobě. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Ve vylučovací žalobě uvedl žalobce, že jeden kuň grošák a dva hnědé kompletní postroje s bílým kováním zabavené v exekuční věci žalovaného proti Karlu B-ovi jsou jeho výhradním a úplným vlastnictvím, an je koupil od povinného dávno před exekucí. Tvrdí tudíž, že mu přísluší k těmto předmětům věcné právo, nedopouštějící výkon exekuce, což odůvodňuje vyličením právního důvodu nabytí. To stačí k opodstatnění vylučovací žaloby podle § 37 ex. ř. a nebylo třeba, by žalobce prokázal podrobně též nabytí zabavených předmětů, totiž by tvrdil, že a jakým způsobem byly mu věci odevzdány do držení B-em. Měl-li žalovaný za to, že žaloba jest nedostatečná, měl se dostavit k roku a přednést námítky; neučiniv tak, musí si následky svého nedostavení přičísti sám. Poněvadž jde o rozsudek pro zmeškání podle § 396 cřs., nepochybil odvolací soud, který jest právě tak, jak soud první stolice při přezkumu rozsudku pro zmeškání vázán jen na obsah žaloby a na přednes žalobcův, maje ovšem jako první soud volnost právního posouzení, vyhověv srovnale s prvním soudem na základě přednesených skutečností žalobě.

Čís. 11590.

Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928.

Prokuraindosant jest oprávněn žalovati také sám vlastním jménem směnečné dlužníky o zaplacení směnky.

(Rozh. ze dne 16. dubna 1932, Rv II 200/32.)

Proti směnečnému platebnímu příkazu namítli žalovaní, že žalující banka O. není aktivně oprávněna zažalovati směnku, indosovavši směnku na banku T. Oba nižší soudy ponechaly směnečný platební příkaz v platnosti, odvolací soud z těchto důvodů: Nelze souhlasiti s názorem odvolatelů, že žalující strana není k žalobě aktivně oprávněna, indosovavši směnku na banku T. Indosament na tuto banku jest označen výslovně jako indosament k inkasu. Nemá proto transportního účinku směnečního a jest jen plnou mocí vystavenou ve formě indosamentu. Indosatář se v tomto případě nestal vlastníkem směnky, nýbrž zůstal jím indosant, žalobkyně. Tato proto jest k žalobě řádně směnečně oprávněna.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatelé napadají rozsudek odvolacího soudu pro nesprávné právní posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), leč neprávem, neboť odvolací soud posoudil věc po právní stránce úplně správně a dovolatelé se poukazují na správné odůvodnění napadeného rozsudku, jež nebylo vyvráceno vývody dovolání. Dovolatelé jsou na omylu, domnívajíce se, že v případě zmocňovacího indosamentu, o který tu nesporně jde, jest oprávněn k žalobě j e n procuraindosatář. Nehledíc k tomu, že již z doslovu ustanovení § 15 sm. zák. vyplývá, že procuraindosament zmocňuje indosatáře, by i žalobou vymáhal nezaplacenou sumu směnečnou jménem svého indosanta, nikoliv jménem vlastním, plyne již z povahy věci, že žalobkyně jest oprávněna k žalobě, neboť, an procuraindosament nemá převodní účinek a jest jen plnou mocí ve formě indosamentu, jak dovolatelé uznávají, zůstává oprávněný ze směnky procuraindosant, jenž veškeré kroky k výkonu nebo k zachování směnečných práv, k nimž jest zmocněn podle § 15 sm. zák. procuraindosatář, může vykonati t a k é s á m vlastním jménem, obzvláště i žalovati směnečné dlužníky o zaplacení směnky.

Čís. 11591.

Jest »nezákonností« ve smyslu § 46 (2) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n., nezabývaly-li se nižší soudy (při odhadu nemovitosti za účelem vyměření zemské dávky z přírůstku hodnoty) námitkou, již se podle zákona měly zabývat.

Za stavební jest pokládati nejen pozemky, o nichž již pravoplatnou regulací a parcelací jest rozhodnuto, že jsou příslušnými úřady určeny k zastavění, nýbrž i pozemky, u nichž jest pravděpodobným, že v dohledné době pro jejich polohu dojde k jich zastavění. Při posuzování pravděpodobnosti jest vycházeti z objektivních poměrů daných povahou pozemků a zákonnými předpisy; nerozhodná jest subjektivní vůle majitelova a způsobilost pozemku, by byl zastavěn, bylo-li by zastavění podle zákonných předpisů vyloučeno. Závažnost odporu proti zastavění a jeho vliv na případné zastavění a na cenu odhadované nemovitosti jest zkoumati se zřetelem na stav ke dni, ke kterému měl býti odhad proveden.

(Rozh. ze dne 18. dubna 1932, R II 85/32.)

Do souhlasných usnesení nižších soudů o odhadu nemovitosti za účelem vyměření zemské dávky z přírůstku hodnoty podal dovolací rekurs navrhovatelův odpůrce.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolacímu rekursu, zrušil usnesení rekursního soudu a uložil mu, by znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Napadeným usnesením potvrdil rekursní soud usnesení soudu prvé stolice; podle § 46 zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n.,